

i årtiets begyndelse, og jeg vil gerne sende det helt klare signal af sted, at der foregår stadig væk ulovligheder, og at det er fuldstændig ødelæggende for erhvervet.

Jeg vil gerne sige til de fiskere, som omgås loven lemfældigt, at jeg som minister vil gøre alt, hvad jeg kan, for at forhindre dem i det. Jeg har ikke forsømt nogen lejlighed til at få mere effektive redskaber gennem lovgivningen for at forøge mulighederne for at forstærke vores kontrolindsats, og jeg vil gerne sende det signal af sted: Det fortsætter jeg med! De, der begår ulovligheder, er med til at ødelægge erhvervet. De er med til at ødelægge erhvervets omdømme, og de medvirker i det hele taget til, at alle de, der lever op til tingene – som heldigvis er langt de fleste, forstår jeg – synes, at der er noget, som er helt forkert.

Med hensyn til kontrollen og den effektivitet, vi har her, vil jeg gerne sende det klare signal, at den vil blive fastholdt, og at den vil blive udbygget, og er der steder, hvor vi skal have lovændringer, og hvor vi skal gøre noget ekstraordinært, deltager jeg meget gerne i det arbejde. Det mener jeg rent faktisk er af afgørende betydning for hele erhvervet, men også med den tilføjelse, at situationen i dag heldigvis er en anden, end den var for nogle år tilbage.

Må jeg godt sige om fiskeriindustrien, hele udstyrsektoren, at ud over at vi skaber mange hjemlige arbejdspladser, har vi her faktisk nogle internationale virksomheder, som vi måske ikke hører så forfærdelig meget til i det daglige, men som jeg ved klarer sig flot og gør et stort arbejde ude på eksportmarkederne. Jeg glæder mig over, at vi hver gang, når vi er på eksportture, også har repræsentanter med fra udstyrssiden og fra fiskeriindustriens side, og jeg glæder mig over den indsats, der gøres.

Vi er i den situation i Danmark, at i forhold til andre EU-lande, som stort set har balance mellem den mængde fisk, de fanger, og den industrielle kapacitet til at tilberede dem, har vi heldigvis den situation i Danmark, at vi har for stor kapacitet, hvis man må sige det på den måde. Vi har kapacitet til at behandle flere fisk, end de danske fiskere kan lande. Den overskydende kapacitet skaber arbejdspladser og valutaindtjening til Danmark, og derfor vil jeg være dybt optaget af, at vi gør, hvad vi kan for, at vi også får ordentlige muligheder for at importere råvarer fra tredjelande. Hvis vi ikke gør det, er vi i realiteten med til at sende arbejdspladser ud af Fællesskabet, men også her har vi

jo større forståelse for tingene end en række af kollegerne.

Der har undervejs og måske ikke mindst her til sidst i debatten udspringt sig en diskussion om frisk fisk, og lad mig sige det på den måde: Jeg har rejst rundt i det ganske land ved forskellige lejligheder og talt om fisk, og jeg har udlovet en hundredkroneseddel – de, der kender mit forhold til hundredkronesedler, vil vide, at det er mange penge, men jeg har ikke desto mindre gjort det – og så har jeg sagt: Den person, der kan vise mig en dansker, som har over 60 km til hav eller fjord, vil jeg give 100 kr. Jeg har ikke fundet nogen endnu, men nu skal jeg passe på, for der kunne jo komme mange efter det her. Men ikke desto mindre har jeg i hvert fald en hundredkroneseddel på spil.

Vi lever i et land, hvor alle har relativt kort vej til en fjord eller til havet, men samtidig lever vi i et af de lande, hvor det er vanskeligst i det normale daglige indkøbsmønster at købe det gode produkt, som frisk fisk er. Jeg vil gerne sige til erhvervet: Her er der en værditilvækst, som ganske enkelt ikke bliver udnyttet godt nok i dag. Der findes ikke én kostespert med respekt for sig selv, som ikke anbefaler frisk fisk og gerne så mange fisk som overhovedet muligt, og mange restauranter får større og større interesse for at have fisk på menuen. Der er i det hele taget en positiv stemning for det.

Vi har forsøgt at understøtte det med forskellige midler, og det arbejde deltager jeg gerne i. Men jeg vil gerne sende det klare signal af sted, at det er altså ikke mig som minister og det er heller ikke folketingsmedlemmerne, som skal fange fiskene og sørge for, at danskerne får frisk fisk i deres dagligdag. De par fisk, vi fanger med snøren, klarer vi selv, men det er erhvervet, som skal tilvejebringe muligheden for, at de danskere, som ønsker det, i deres daglige indkøb har mulighed for at få frisk fisk.

Jeg forstår ikke den konservatisme, den lidt for store gumpetungthed, vi oplever i erhvervet med hensyn til at sikre det i lidt større udstrækning, end vi ser i dag, og jeg vil gerne opfordre til – hvis der fortsat skal være offentlige midler til rådighed – at vi får at se, at arbejdet skrider frem.

Må jeg slutte med at sige, at jeg synes, at Folketinget i dag på baggrund af debatten om den udmærkede fiskeripolitiske redegørelse har sendt et ganske klart signal til erhvervet – et signal, som jeg skal prøve at sammenfatte i nogle få ord: